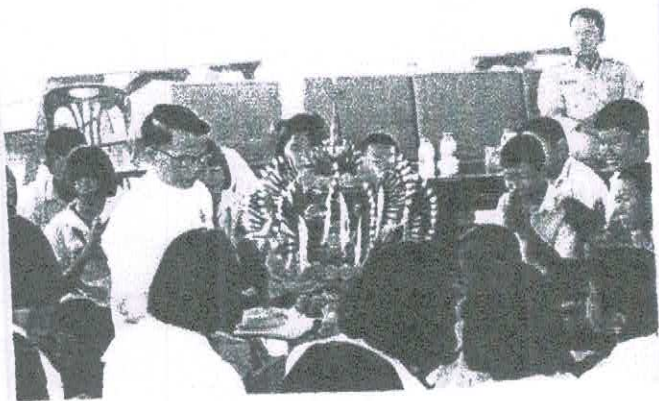
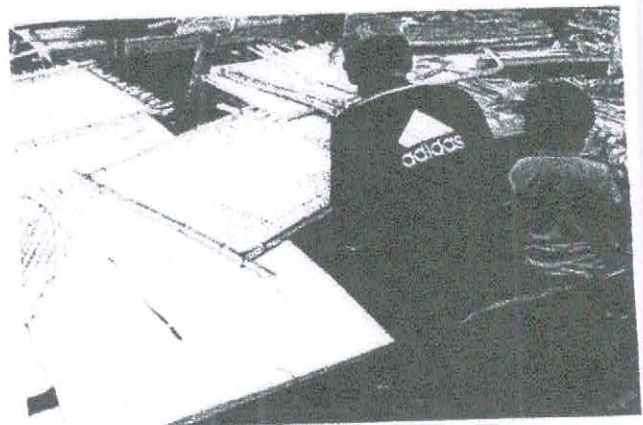
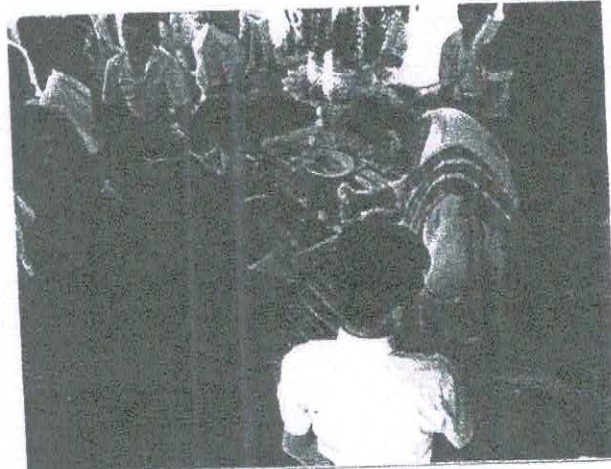
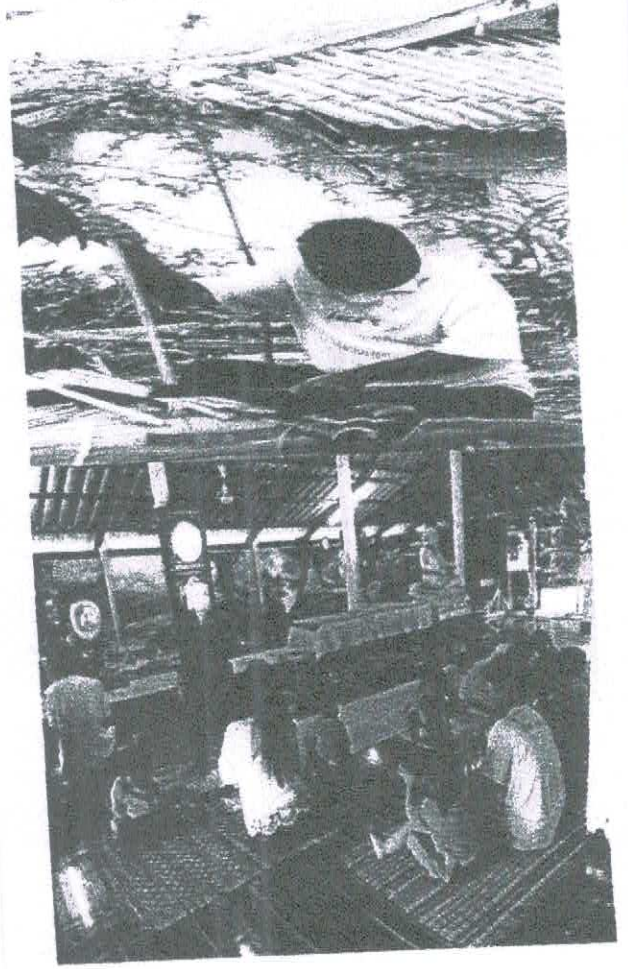

ด้านที่ 4

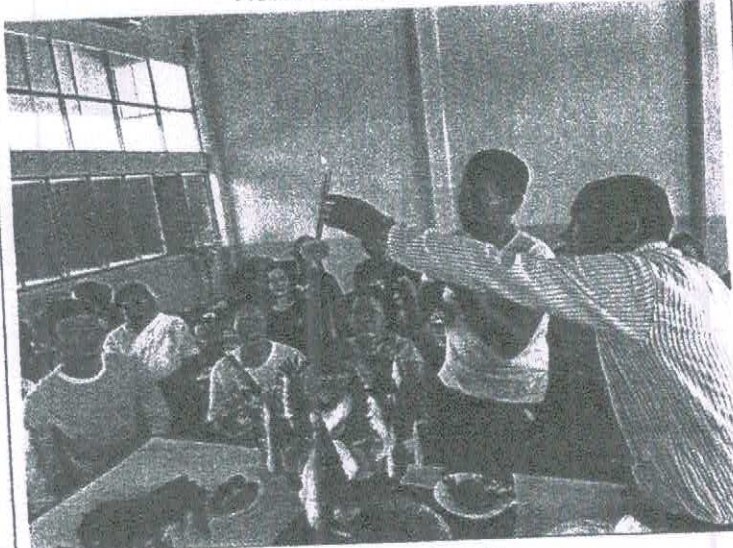

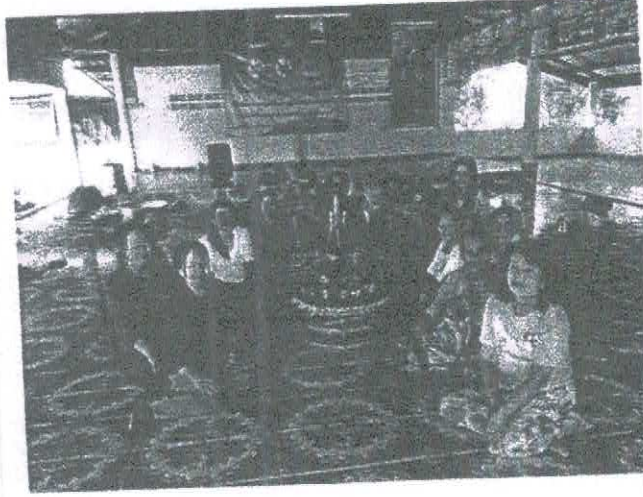
ทะเบียนปราณูชและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้าน
1.	นายวงศ์ นามนนท์	หมู่ที่ 1 บ้านนาคำ ตำบลศรีสำราญ อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ	<p>พิธีกรรมทางศาสนา</p>
2.	นายทองสี แสงกล้า	หมู่ที่ 1 บ้านนาคำ ตำบลศรีสำราญ อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ	<p>จักสาน,พิธีกรรมทางศาสนา</p>

ด้านที่ 4

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้าน
3.	นายประเสริฐ ไทยแท้	หมู่ที่ 2 บ้านเหล่าใหญ่ ตำบลศรีสำราญ อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ	<p>จักสาน,พิธีกรรมทางศาสนา</p>
4.	นายสุกัถ ภูทะโล	หมู่ที่3 บ้านหนองลาด ตำบลศรีสำราญ อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ	<p>จักสาน</p>

ด้านที่ 4

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้าน
5.	นายสุนทร บึงราษฎร์	หมู่ที่ 4 บ้านโนนสว่าง ตำบลศรีสำราญ อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ	<p>พิธีกรรมทางศาสนา</p>
6.	นางนิภาวรรณ จิตจักร์	หมู่ที่ 5 บ้านโชคชัย ตำบลศรีสำราญ อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ	<p>ทำพานบายศรีสู่ขวัญ</p>

ด้านที่ 4

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้าน
7.	นายสุกัญ สุขชิน	หมู่ที่ 6 บ้านโนนสะอาด ตำบลศรีสำราญ อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ	<p>จักสาน</p>

ฐานข้อมูลทางศาสนาและประเพณีในพื้นที่เทศบาลตำบลศรีสำราญ

ลำดับ	ประเพณี/วัฒนธรรม	ประวัติความเป็นมา/ความสำคัญ	ช่วงเวลา	สถานที่ปฏิบัติ
๑	ประเพณีทำบุญตักบาตรวันขึ้นปีใหม่	- ตอนเช้ามีดี พุทธศาสนิกชนในหลายพื้นที่จะลุกขึ้นมาปรุงอาหารพื้นบ้าน ถวายภัตตาหารเช้าแด่พระสงฆ์ และมีการทำบุญตักบาตร ข้าวสารอาหารแห้ง	วันที่ ๑ มกราคม ของทุกปี และในช่วงฤดูหนาว	วัดในเขตพื้นที่
๒	วันมาฆบูชา ประเพณีทำบุญข้าวจี๋	- วันมาฆบูชาเป็นวันสำคัญวันหนึ่งของพระพุทธศาสนา ถือว่าเป็นวันที่พระพุทธเจ้า ได้ประกาศหลักธรรมคำสอนของพระองค์ เพื่อให้พระอรหันต์ทั้งหลายที่มาประชุม พร้อมกันในวันนั้น นำไปเผยแผ่ - บุญข้าวจี๋เป็นประเพณีที่เกิดจากความสมัครสมานของชุมชนชาวบ้านจะนัดหมายกันมาทำบุญร่วมกัน และจะช่วยกันจี๋ข้าว หรือปิ้งข้าวและตักบาตรข้าวจี๋ร่วมกัน จากนั้นจะให้มีการ เทศน์นิทานชาดก เรื่องนางปุลณทาสี เป็นเสร็จพิธี	กุมภาพันธ์ ของทุกปี	บ้านโนนสว่าง หมู่ที่ ๔ ต.ศรีสำราญ
๓	ประเพณีบุญผะเหวด บุญเดือน ๔	- การทำบุญผะเหวด เป็นการทำบุญเนื่องด้วยการรำลึกถึงอดีตชาติสุดท้ายของพระพุทธเจ้าที่ได้เกิดมาเป็นพระเวสสันดร การกำหนดวันงาน มี ๒ วันคือ วันโสม (วันรวม) และ วันฟังเทศน์บุญผะเหวด จึงนำเรื่องราวของพระอุปัคตมาเกี่ยวข้อง โดยถือความเชื่อจากเรื่องราวดังกล่าวนั้น จัดเป็นทอเล็กๆ ช่างในบรรจ้อัฐบริวารไว้ครบชุด เรียกว่า " ทออุปัคต " ตั้งอยู่ที่ศตวันออกของศาลาการเปรียญ เพื่อให้งานบุญผะเหวดมีความสงบเรียบร้อยด้วยประการทั้งปวง	มีนาคมของทุกปี	วัดในเขตพื้นที่
๔	ประเพณีวันสงกรานต์	-ประเพณีสงกรานต์ ถือเป็นประเพณีวันขึ้นปีใหม่ไทย ที่ถือปฏิบัติสืบเนื่องกันมาแต่โบราณเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่งดงามและฝังลึกเข้าไปในชีวิตของคนไทยมานาน มีการทำบุญตักบาตร สรงน้ำพระรดน้ำขอพรผู้สูงอายุให้ อยู่เย็นเป็นสุข และกิจกรรมต่างๆ มากมาย	วันที่ ๑๓ - ๑๕ เมษายนของทุกปี	วัดในเขตพื้นที่
๕	วันวิสาขบูชา	-วันวิสาขบูชา ถือเป็นวันสำคัญยิ่งทางพระพุทธศาสนา เพราะเป็นวันที่เกิด ๓ เหตุการณ์สำคัญที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวียนมาบรรจบกันในวันเพ็ญเดือน ๖ แม้จะมีช่วงระยะเวลาห่างกันนับเวลาหลายสิบปี ซึ่งเหตุการณ์อัศจรรย์ ๓ ประการ ได้แก่ พระพุทธเจ้า ประสูติ ตรัสรู้ และเสด็จดับขันธปรินิพพานพุทธศาสนิกชนจะบำเพ็ญกุศล ปฏิบัติธรรมที่วัด รักษาศีล ไหว้พระ สวดมนต์ ฟังธรรม เวียนเทียน เจริญภาวนา	วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ของทุกปี	วัดในเขตพื้นที่

ลำดับ	ประเพณี/วัฒนธรรม	ประวัติความเป็นมา/ความสำคัญ	ช่วงเวลา	สถานที่ปฏิบัติ
๖	วันอาสาฬหบูชา	- วันอาสาฬหบูชา ตรงกับวันเพ็ญ เดือน ๘ ก่อนวันเข้าพรรษา ๑ วัน เป็นวันที่พุทธศาสนิกชนแสดงความเคารพต่อพระสงฆ์ อาสาฬหเป็นชื่อเดือน ๘ อาสาฬหบูชาย่อมาจากคำว่าอาสาฬหุภรณ์ มีบูชา แปลว่า การบูชาพระในวันเพ็ญเดือน ๘ ถ้าปีใดมีเดือน ๘ สองครั้ง ก็จะเลื่อนไปเป็นวันขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๘	กรกฎาคม ของทุกปี	วัดในเขตพื้นที่
๗	วันเข้าพรรษา	- การเข้าพรรษา เป็นพุทธบัญญัติ ซึ่งพระภิกษุทุกรูปจะต้องปฏิบัติตาม หมายถึง การอธิษฐานอยู่ประจำที่ไม่เที่ยวจาริกไปยังสถานที่ต่างๆ เว้นแต่มีกิจจำเป็นจริง ๆ ช่วงจำพรรษาจะอยู่ในช่วงฤดูฝนคือแรม ๑ ค่ำ เดือน ๘ ถึง ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ของทุกปี ดังนั้น วันเข้าพรรษา หมายถึงวันที่พระภิกษุในพระพุทธศาสนาอธิษฐานอยู่ ประจำในวัดหรือเสนาสนะที่คุ้มแดดคุ้มฝนได้แห่งหนึ่งไม่ ไปค้างแรมในที่อื่น ตลอด ๓ เดือนในฤดูฝน	แรม ๑ ค่ำ เดือน ๘ ถึง ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ของทุกปี	วัดในเขตพื้นที่
๘	ประเพณีทำบุญข้าวประดับดิน หรือ ข้าวสาก	- ประเพณีบุญข้าวประดับดิน บุญเดือนเก้า เป็นอีกหนึ่งประเพณีที่สืบทอดกันมาในภาคอีสาน โดยบุญข้าวประดับดิน เป็นงานประเพณีที่ถูกจัดขึ้นในวันแรม ๑๔ ค่ำ เดือนเก้า ของทุก ๆ ปี เป็นประเพณีที่จัดขึ้นเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้กับผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว และเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้กับสัตว์นรกหรือเปรต สาเหตุที่ต้องทำพิธีตั้งแต่เข้ามิดเพราะเชื่อว่าพญายมราชปล่อยผีเปรตให้มีเวลาอยู่บนโลกมนุษย์เพียง ๒ ชั่วโมง จากตี ๔ ถึง ๖ โมงเช้า และที่ต้องวางเครื่องไทยทานไว้กับพื้นดินนั้นเพื่อให้เปรตรับเอาง่ายๆ โดยไม่ต้องมีพิธีตอง เดี่ยวจะกลับไม่ทันเวลา	แรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๙ ของทุกปี	วัดในเขตพื้นที่
๑๐	ประเพณีทำบุญออกพรรษา	- วันออกพรรษา ได้แก่ วันที่สิ้นสุดระยะเวลาจำพรรษา คือ วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ในวันนี้พระสงฆ์จะประกอบพิธีทำสังฆกรรม ซึ่งเรียกว่า วันมหาปวารณา คือ การเปิดโอกาสให้ภิกษุด้วยกันว่ากล่าวตักเตือนกันได้ ทั้งนี้เพราะในระหว่างพรรษานั้น พระสงฆ์บางองค์อาจมีข้อบกพร่องที่จำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุง การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นว่ากล่าวตักเตือนได้เป็นวิธีที่จะรู้ถึงข้อบกพร่องของตน ทั้งนี้กระทำโดยเปิดเผย ไม่ถือเป็นเรื่องที่จะมาโกรธเคืองกันภายหลัง หรือเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัยซึ่งกันและกัน การกระทำมหาปวารณา เป็นการสังฆกรรมอย่างหนึ่งแทนการ สวดพระปาฏิโมกข์ (พระวินัย) ที่ได้กระทำกันทุกๆ ๑๕ วัน ในช่วงเข้าพรรษา	วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ของทุกปี	วัดในเขตพื้นที่

ลำดับ	ประเพณี/วัฒนธรรม	ประวัติความเป็นมา/ความสำคัญ	ช่วงเวลา	สถานที่ปฏิบัติ
๑๑	ประเพณีทำบุญทอดกฐิน	- การทอดกฐิน คือการนำผ้ากฐินไปวางไว้ต่อหน้าพระสงฆ์อย่างต่ำ ๕ รูป แล้วให้พระสงฆ์รูปใดรูปหนึ่งที่ได้รับมอบหมายจากคณะสงฆ์ทั้งนั้นเป็นเอกฉันท์ให้เป็นผู้รับกฐินนั้น การทอดกฐินในแต่ละปีกำหนดให้มีการจัดทอดกฐินขึ้นภายใน ๑ เดือน หลังวันออกพรรษา โดยวัดที่จะสามารถรับกฐินได้ต้องมีพระภิกษุจำพรรษาโดยไม่ขาดพรรษาเลย แต่ละวัดสามารถรับกฐินได้ปีละ ๑ ครั้ง	หลังจากวันออกพรรษาเป็นเวลา ๑ เดือน คือ ตั้งแต่วันแรม ๑ ค่ำเดือน ๑๑ จนถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๑๒	วัดในเขตพื้นที่
๑๒	ปฏิบัติธรรม,ไหว้พระสวดมนต์ข้ามปี	- เป็นประเพณีที่ชาวไทยปฏิบัติมาแต่โบราณ ซึ่งมีมาตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ โดยคืนก่อนสิ้นปี พระสงฆ์และประชาชนจะร่วมกันสวดมนต์บทมหาสมันสูตร จากนั้นเมื่อถึงเวลาเที่ยงคืน จึงสวดบทชัยมงคลคาถา	วันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี	วัดในเขตพื้นที่